

Tilläggsavgift i domstol

Sammanfattning

I betänkandet behandlar utskottet regeringens proposition 2013/14:77 Tilläggsavgift i domstol. Utskottet behandlar även en följdmotion som väckts med anledning av propositionen.

Regeringen avser att genomföra en höjning av avgifterna i de allmänna domstolarna. De befintliga avgiftsnivåerna för de summariska förfarandena för betalningsföreläggande eller handräckning respektive administrativ hävning av firma eller varumärke är betydligt lägre än de nya avgifterna i de allmänna domstolarna kommer att vara. För att motverka att de summariska förfarandena används för att kringgå en högre ansökningsavgift i domstol anser regeringen att en tilläggsavgift bör tas ut av tingsrätten när ett mål överlämnats dit.

I propositionen föreslår regeringen att tingsrätten ska avvisa ett mål om tilläggsavgiften inte betalas. Om målet överlämnats till tingsrätten efter en ansökan om återvinning ska samtidigt förvaltningsmyndighetens utslag eller beslut undanröjas. Vidare föreslås att tilläggsavgiften ska kunna ersättas som en rättegångskostnad och att den som beviljats rättshjälp inte ska behöva betala tilläggsavgiften.

Lagändringarna föreslås träda i kraft den 1 juli 2014.

Utskottet föreslår att riksdagen antar regeringens lagförslag och avslår följdmotionen. I betänkandet finns en reservation (S, MP, V).

Innehållsförteckning

Sammanfattning	1
Utskottets förslag till riksdagsbeslut	3
Redogörelse för ärendet	4
Utskottets överväganden	5
Regeringens lagförslag	5
Reservationer	9
Uppföljning av höjda domstolsavgifter och tilläggsavgifter, punkt 2 (S, MP, V)	9
<i>Bilaga 1</i>	
Förteckning över behandlade förslag	10
Propositionen	10
Följdmotionen	10
<i>Bilaga 2</i>	
Regeringens lagförslag	11

Utskottets förslag till riksdagsbeslut

1. Tilläggsavgift i domstol

Riksdagen antar regeringens förslag till

1. lag om ändring i rättegångsbalken,
2. lag om ändring i firmalagen (1974:156),
3. lag om ändring i lagen (1990:746) om betalningsföreläggande och handräckning,
4. lag om ändring i rättshjälpslagen (1996:1619),
5. lag om ändring i varumärkeslagen (2010:1877).

Därmed bifaller riksdagen proposition 2013/14:77 punkterna 1–5.

2. Uppföljning av höjda domstolsavgifter och tilläggsavgifter

Riksdagen avslår motion

2013/14:Ju11 av Morgan Johansson m.fl. (S).

Reservation (S, MP, V)

Stockholm den 25 mars 2014

På justitieutskottets vägnar

Morgan Johansson

Följande ledamöter har deltagit i beslutet: Morgan Johansson (S), Johan Linander (C), Krister Hammarbergh (M), Ewa Thalén Finné (M), Kerstin Haglö (S), Anti Avsan (M), Christer Adelsbo (S), Jan R Andersson (M), Elin Lundgren (S), Johan Pehrson (FP), Anna Wallén (S), Arhe Hamed-naca (S), Patrick Reslow (M), Caroline Szyber (KD), Richard Jomshof (SD), Lena Olsson (V) och Agneta Börjesson (MP).

Redogörelse för ärendet

I proposition 2013/14:77 lämnar regeringen förslag om tilläggsavgift i domstol.

Regeringens förslag till riksdagsbeslut återges i bilaga 1. Regeringens lagförslag finns i bilaga 2.

En följdmotion har väckts med anledning av propositionen. Motionsyrkandet återges i bilaga 1.

Regeringen har i budgetpropositionen för 2014 bedömt att avgifterna i de allmänna domstolarna bör höjas samt att de nya avgiftsnivåerna kan träda i kraft vid halvårsskiftet 2014 (prop. 2013/14:1 utg.omr. 4 s. 57).

Efter den aviserade höjningen av avgifterna i de allmänna domstolarna kommer de befintliga avgiftsnivåerna för de summariska förfarandena för betalningsföreläggande eller handräckning respektive administrativ hävning av firma eller varumärke att vara betydligt lägre än de nya avgifterna i de allmänna domstolarna. Regeringen anser därför att en tilläggsavgift bör tas ut av tingsrätten när ett mål överlämnats dit.

I propositionen föreslår regeringen att tingsrätten ska avvisa ett mål om tilläggsavgiften inte betalas. Om målet överlämnats till tingsrätten efter en ansökan om återvinning ska samtidigt förvaltningsmyndighetens utslag eller beslut undanröjas. Vidare föreslås att tilläggsavgiften ska kunna ersättas som en rättegångskostnad och att den som beviljats rättshjälp inte ska behöva betala tilläggsavgiften.

Lagändringarna föreslås träda i kraft den 1 juli 2014.

Utskottets överväganden

Regeringens lagförslag

Utskottets förslag i korthet

Riksdagen antar regeringens lagförslag och avslår en följdmotion om att en uppföljning av de nya domstolsavgifterna och tilläggsavgifterna bör göras efter ett år.

Jämför reservation (S, MP, V).

Bakgrund

Bestämmelser om avgifter för ansökningar i allmän domstol finns i förordningen (1987:452) om avgifter vid de allmänna domstolarna (avgiftsförordningen). Förordningen innehåller även bestämmelser om avgifter för kungörande i konkurs- och ackordsärenden.

Den som inleder ett mål eller ärende i domstol ska betala en ansökningsavgift (2 § avgiftsförordningen). Ansökningsavgiftens storlek framgår av en avgiftslista som utgör en bilaga till förordningen. Ansökningsavgiften ska betalas när ett mål eller ärende inleds (4 § avgiftsförordningen). Om ansökningsavgiften inte betalas ska domstolen förelägga kändanden eller sökanden att betala den (42 kap. 3 § och 47 kap. 3 § rättegångsbalken [RB] och 9 § lagen [1996:242] om domstolsärenden [ÄL]). Om kändanden eller sökanden inte följer ett föreläggande att betala en föreskriven ansökningsavgift ska domstolen avvisa ansökan (42 kap. 4 § och 47 kap. 4 § RB samt 10 § ÄL).

En kändande eller en sökande kan i vissa fall vara befriad från skyldigheten att betala ansökningsavgift (3 § avgiftsförordningen). Det gäller t.ex. om han eller hon ansöker om att själv bli försatt i konkurs. Inte heller en part som har beviljats rättshjälp behöver betala ansökningsavgift (19 § rättshjälpslagen [1996:1619]). Om en part redan har betalat ansökningsavgift när rättshjälp beviljas ska ansökningsavgiften betalas tillbaka (5 § avgiftsförordningen).

Ansökningsavgiften är en ersättningsgill rättegångskostnad i tvistemål (18 kap. 8 och 8 a §§ RB). Dessa bestämmelser är även tillämpliga i mål om enskilt åtal (31 kap. 11 § RB) och i domstolsärenden där enskilda är motparter till varandra (32 § ÄL).

Enligt lagen (1990:746) om betalningsföreläggande och handräckning (BfL) finns möjlighet att genom en summarisk process göra en ansökan om betalningsföreläggande eller handräckning hos Kronofogdemyndigheten. En utgångspunkt är att yrkandet inte är tvistigt och att muntlig bevisning inte åberopas.

Om svaranden bestrider ansökan, kan sökanden begära att målet överlämnas till tingsrätten för fortsatt handläggning (33–36 §§ BfL). Målet kan även överlämnas till tingsrätten om svaranden inom viss tid ansöker om återvinning av ett meddelat utslag (52–54 §§ BfL).

På motsvarande sätt finns sedan 2011 en möjlighet att ansöka om administrativ hävning av en registrerad firma eller ett registrerat varumärke i stället för att väcka talan vid tingsrätten (16 b § firmalagen [1974:156] respektive 3 kap. 5 § varumärkeslagen [2010:1877]). Förfarandet för administrativ hävning är främst avsett att användas som ett snabbt, enkelt och billigt förfarande för hävning i fall som inte är tvistiga. Även när det gäller administrativ hävning kan frågan komma under domstols prövning dels om innehavaren av en firma eller ett varumärke bestrider ansökan om hävning (16 j § firmalagen respektive 3 kap. 13 § varumärkeslagen), dels om innehavaren ansöker om återvinning av registreringsmyndighetens beslut om hävning (16 m § firmalagen respektive 3 kap. 16 § varumärkeslagen). Efter överlämnande till tingsrätten handläggs även dessa mål enligt rättegångsbalkens regler om rättegången i tvistemål.

Den som använder sig av det summariska förfarandet betalar en ansökningsavgift hos den handläggande förvaltningsmyndigheten. När målet lämnas över till tingsrätten för fortsatt handläggning betalas enligt nuvarande ordning ingen ytterligare avgift. När tingsrätten avgör målet kan sökanden, om han eller hon är vinnande part, få ersättning för ansökningsavgiften i förvaltningsmyndigheten som en rättegångskostnad.

Propositionen

Tilläggsavgift

Regeringen gör bedömningen att om ett mål om betalningsföreläggande eller handräckning överlämnats från Kronofogdemyndigheten till en tingsrätt för fortsatt handläggning, bör en tilläggsavgift tas ut av kåranden. Detsamma bör gälla om ett ärende om administrativ hävning av firma eller varumärke överlämnats från berörd registreringsmyndighet. Tilläggsavgiften bör betalas till tingsrätten.

Regeringen konstaterade i budgetpropositionen för 2014 att de svenska domstolsavgifterna i ett europeiskt perspektiv är mycket låga och därtill inte har räknats upp på länge. Regeringen har därför bedömt att ansökningsavgifterna i de allmänna domstolarna bör höjas (prop. 2013/14:1 utg.omr. 4 s. 57). I budgetpropositionen anfördes vidare att de nya avgiftsnivåerna självfallet bör bestämmas så att de inte kommer i konflikt med medborgarnas grundläggande rätt till domstolsprövning. Regeringen avser att i en förordning återkomma med de nya avgifterna för mål och ärenden i domstol. Avsikten är att de nya avgiftsnivåerna ska träda i kraft den 1 juli 2014.

Genom den höjning av ansökningsavgifterna som regeringen avser att genomföra kommer det, med nuvarande avgiftsnivåer för de summariska förfarandena hos Kronofogdemyndigheten och registreringsmyndigheterna för firma och varumärke, att uppstå en märkbar skillnad mellan ansökningsavgiften hos förvaltningsmyndigheter och ansökningsavgiften i tingsrätten. Regeringen föreslår därför att det införs en tilläggsavgift för de mål och ärenden som överlämnas till tingsrätten från en förvaltningsmyndighet.

I propositionen motiveras förslaget om införandet av en tilläggsavgift bl.a. med att höjda ansökningsavgifter i domstol innebär en risk för att den summariska processen används i huvudsakligt syfte att undgå den högre ansökningsavgiften i domstol med negativa bieffekter i form av merarbete för berörda förvaltningsmyndigheter, en mindre ändamålsenlig handläggning av målen och ärendena i fråga samt uteblivna inkomster för staten. Regeringen anför att det förhållandet att en tilläggsavgift införs för att undvika att det blir betydligt billigare att inleda förfarandet i förvaltningsmyndighet än i domstol inte bör innebära att det blir mindre attraktivt att använda sig av myndighetsförfarandet. Ytterligare ett skäl som anförs i propositionen är den allmänna utgångspunkten att den som vänder sig till en allmän domstol och tar dess tjänster i anspråk också ska bidra till att täcka den kostnad som uppkommer genom detta.

Avvisning av ett överlämnat mål

Regeringen föreslår att om käranden inte betalar tilläggsavgiften trots att tingsrätten förelagt honom eller henne att göra det ska ansökan avvisas. Om Kronofogdemyndigheten meddelat ett utslag i målet, ska utslaget undanröjas. På motsvarande sätt ska, om beslut om hävning av firma eller varumärke meddelats, den berörda registreringsmyndighetens beslut undanröjas.

I mål som inletts i en förvaltningsmyndighet genom ett summariskt förfarande gör regeringen bedömningen att det bör tas ut en tilläggsavgift i tingsrätten av den som var sökande hos myndigheten och som blir kärende i tingsrätten och att den avgiften, liksom ansökningsavgiften, bör tas ut av tingsrätten när målet överlämnats dit. Om avgiften inte betalas, trots att tingsrätten har förelagt käranden att göra det, bör följden vara att tingsrätten ska avvisa den överlämnade ansökan. I de fall målet inletts i tingsrätten efter svarandens ansökan om återvinning bör det återvunna utslaget eller beslutet dessutom undanröjas. Regeringen föreslår att bestämmelser om att avvisning och undanröjande ska ske tas in i de lagar som reglerar de aktuella förfarandena, dvs. lagen om betalningsföreläggande och handräckning, firmalagen och varumärkeslagen.

Tilläggsavgiften ska vara en ersättningsgill rättegångskostnad

I propositionen föreslås att tilläggsavgiften ska vara en ersättningsgill rättegångskostnad. Tilläggsavgiften ska liksom ansökningsavgiften betalas innan handläggningen av målet påbörjas i tingsrätten. Avgiften kommer att

vara en nödvändig förutsättning för att talan ska kunna föras i domstol. Regeringen anser därför att tilläggsavgiften, i likhet med ansökningsavgiften, bör utgöra en ersättningsgill rättegångskostnad.

För att det ska vara möjligt att få ersättning för tilläggsavgiften även när det gäller tvistemål om mindre ärenden föreslår regeringen att tilläggsavgiften läggs till som en ersättningsgill kostnadspost i 18 kap. 8 a § RB.

Tilläggsavgift för den som beviljats rättshjälp

Den som beviljats rättshjälp är befriad från att betala bl.a. förekommande avgifter i domstol. Även ansökningsavgiften i mål om betalningsföreläggande och handräckning omfattas av betalningsbefrielsen (19 § rättshjälpslagen). I propositionen föreslår regeringen att rättshjälpslagen ändras så att även tilläggsavgiften omfattas av betalningsbefrielsen.

Följdmotionen

I kommittémotion 2013/14:Ju11 av Morgan Johansson m.fl. (S) föreslås att en uppföljning av domstolsavgifterna och tilläggsavgifterna bör ske efter ett år. I motionen framförs att avgiften kan bli så hög att vissa människor avstår från att driva en fråga i domstol. Motionärerna anser därför att effekterna av en sådan avgiftshöjning bör analyseras.

Utskottets ställningstagande

Regeringens förslag har i sak inte mött några invändningar i följdmotioner.

Utskottet ställer sig positivt till förslaget om att införa en tilläggsavgift som kan tas ut när ett mål överlämnas till tingsrätten. Utskottet instämmer i regeringens bedömning att en sådan avgift behövs för att motverka att de summariska förfarandena används för att kringgå den kommande höjningen av ansökningsavgifterna i domstol. Utskottet ställer sig därför bakom regeringens lagförslag.

Som regeringen anfört är det viktigt att de nya avgiftsnivåerna bestäms så att de inte kommer i konflikt med medborgarnas grundläggande rätt till domstolsprövning. Utskottet förutsätter att regeringen kommer att följa upp effekterna av avgiftshöjningarna, och utskottet är därför inte berett att nu ställa sig bakom motionsyrkandet om ett tillkännagivande om en sådan uppföljning. Motion 2013/14:Ju11 (S) avstyrks därmed.

Reservationer

Utskottets förslag till riksdagsbeslut och ställningstaganden har föranlett följande reservationer. I rubriken anges vilken punkt i utskottets förslag till riksdagsbeslut som behandlas i avsnittet.

Uppföljning av höjda domstolsavgifter och tilläggsavgifter, punkt 2 (S, MP, V)

av Morgan Johansson (S), Kerstin Haglö (S), Christer Adelsbo (S), Elin Lundgren (S), Anna Wallén (S), Arhe Hamednaca (S), Lena Olsson (V) och Agneta Börjesson (MP).

Förslag till riksdagsbeslut

Vi anser att förslaget till riksdagsbeslut under punkt 2 borde ha följande lydelse:

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i reservationen. Därmed bifaller riksdagen motion

2013/14:Ju11 av Morgan Johansson m.fl. (S).

Ställningstagande

Bakgrunden till regeringens proposition är att regeringen planerar att höja avgifterna i de allmänna domstolarna. Vi har ingenting emot de lagförslag som lämnas i propositionen, då de är en följd av avgiftsförändringarna. Enligt propositionen är domstolsavgifterna i ett europeiskt perspektiv låga och har inte räknats upp på länge. Regeringen har inte nämnt i vilken utsträckning avgifterna ska höjas. En fingervisning ger dock Domstolsverkets rapport Ansöknings- och kungörandeavgifter vid allmän domstol.

Vi anser dock att det finns en risk att kostnaderna med de nya avgiftsförslagen kan komma att överstiga tvistemålets värde. För vissa människor kan avgiften bli så hög att de avstår från att driva en fråga i domstol. När regeringen nu kommer att införa de höjda avgifterna anser vi det därför vara viktigt att säkerställa att medborgarnas grundläggande rätt till domstolsprövning inte försvagas. Vi anser därför att en uppföljning måste göras efter ett år där effekterna av avgiftshöjningarna analyseras.

BILAGA 1

Förteckning över behandlade förslag

Propositionen

Proposition 2013/14:77 Tilläggsavgift i domstol:

1. Riksdagen antar regeringens förslag till lag om ändring i rättegångsbalken.
2. Riksdagen antar regeringens förslag till lag om ändring i firmalagen (1974:156).
3. Riksdagen antar regeringens förslag till lag om ändring i lagen (1990:746) om betalningsföreläggande och handräckning.
4. Riksdagen antar regeringens förslag till lag om ändring i rättshjälpslagen (1996:1619).
5. Riksdagen antar regeringens förslag till lag om ändring i varumärkeslagen (2010:1877).

Följdmotionen

2013/14:Ju11 av Morgan Johansson m.fl. (S):

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om en uppföljning av domstolsavgifterna och tilläggsavgifterna.

BILAGA 2

Regeringens lagförslag

1 Förslag till lag om ändring i rättegångsbalken

Härigenom föreskrivs att 18 kap. 8 a § rättegångsbalken ska ha följande lydelse.

*Nuvarande lydelse**Föreslagen lydelse*

18 kap.
8 a §¹

I mål där 1 kap. 3 d § första stycket tillämpas gäller följande i stället för bestämmelserna i 8 §.

Ersättning för rättegångskostnad får inte avse annat än kostnad för

1. rättslig rådgivning under en timme vid ett tillfälle för varje instans och med belopp som motsvarar högst den ersättning som betalas för rådgivning enligt rättshjälpslagen (1996:1619) under en timme,

2. ansökningsavgift,

3. resa och uppehålle för part eller ställföreträdare i samband med sammanträde eller, om personlig inställelse inte föreskrivits, resa och uppehålle för ombud,

4. vittnesbevisning,

5. översättning av *handling*.

Om en part har handlat så att 3 eller 6 § är tillämplig, får dock ersättning till motparten avse dennes samtliga kostnader enligt 8 §.

Ersättning *utgår* endast i den mån kostnaden varit skäligen påkallad för tillvaratagande av partens rätt.

Ersättning som anges i andra stycket 3 *utgår* enligt bestämmelser som regeringen meddelar.

Har målet till en början handlagts i annan ordning än som gäller för mål som avses i denna paragraf, *utgår* ersättning för kostnad som avser den tidigare handlägg-

1. rättslig rådgivning under en timme vid ett tillfälle för varje instans och med *ett* belopp som motsvarar högst den ersättning som betalas för rådgivning enligt rättshjälpslagen (1996:1619) under en timme,

2. ansökningsavgift *eller tilläggsavgift*,

3. resa och uppehålle för *en* part eller ställföreträdare i samband med sammanträde eller, om personlig inställelse inte föreskrivits, resa och uppehålle för ombud,

5. översättning av *handlingar*.

Ersättning *lämnas* endast i den *utsträckning* kostnaden skäligen *behövs* för att *ta tillvara* partens rätt.

Ersättning som anges i andra stycket 3 *lämnas* enligt bestämmelser som regeringen meddelar.

Om målet till en början *har* handlagts i annan ordning än som gäller för mål som avses i denna paragraf, *lämnas* ersättning för kostnad som avser den tidigare handläggningen

¹ Senaste lydelse 2000:172.

ningen enligt de kostnadsregler som gäller för denna.

Har ett mål om betalningsföreläggande eller handräckning överlämnats till tingsrätt får, om målet därefter avgörs genom tredskodom mot svaranden, ersättning även avse skälig kostnad för högst en rättegångsskrift eller inställelse vid högst ett sammanträde inför rätten. Sådan ytterligare ersättning lämnas, om inte särskilda skäl *föranleder* annan bedömning, med belopp som motsvarar högst hälften av den ersättning som betalas för rådgivning enligt rättshjälpslagen (1996:1619) under en timme.

enligt de kostnadsregler som gäller för denna.

Om ett mål om betalningsföreläggande eller handräckning *har* överlämnats till *en* tingsrätt får, om målet därefter avgörs genom tredskodom mot svaranden, ersättning även avse skälig kostnad för högst en rättegångsskrift eller inställelse vid högst ett sammanträde inför rätten. Sådan ytterligare ersättning lämnas, om inte särskilda skäl *leder till en* annan bedömning, med *ett* belopp som motsvarar högst hälften av den ersättning som betalas för rådgivning enligt rättshjälpslagen (1996:1619) under en timme.

Denna lag träder i kraft den 1 juli 2014.

2 Förslag till lag om ändring i firmalagen (1974:156)

Härigenom föreskrivs i fråga om firmalagen (1974:156)

dels att 16 b § ska ha följande lydelse,

dels att det i lagen ska införas en ny paragraf, 16 r §, av följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Den som vill inleda ett förfarande för att häva en registrering kan föra talan vid domstol, eller ansöka om hävning av registreringen hos berörd registreringsmyndighet enligt 16 c–16 q §§ (administrativ hävning).

Ett förfarande för att häva en registrering med stöd av 9 §, 10 § första stycket 1–3, 16 § andra stycket eller 16 a § får också inledas av en myndighet. Regeringen meddelar föreskrifter om vilken myndighet som får göra detta.

Föreslagen lydelse

16 b §¹

Den som vill inleda ett förfarande för att häva en registrering kan föra talan vid domstol, eller ansöka om hävning av registreringen hos berörd registreringsmyndighet enligt 16 c–16 r §§ (administrativ hävning).

16 r §

Om ett ärende har överlämnats till en tingsrätt ska käranden betala föreskriven tilläggsavgift. I ett sådant fall ska det som anges i 42 kap. 3 och 4 §§ rättegångsbalken om ansökningsavgift gälla tilläggsavgiften.

Om ett mål där registreringsmyndigheten har beslutat om hävning avvisas av tingsrätten på grund av att tilläggsavgiften inte har betalats, ska tingsrätten samtidigt undanröja registreringsmyndighetens beslut.

Denna lag träder i kraft den 1 juli 2014.

¹ Senaste lydelse 2010:1889.

3 Förslag till lag om ändring i lagen (1990:746) om betalningsföreläggande och handräckning

Härigenom föreskrivs att det i lagen (1990:746) om betalningsföreläggande och handräckning ska införas en ny paragraf, 61 a §, av följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

61 a §

Om ett mål har överlämnats till en tingsrätt med stöd av 36 eller 54 §, ska det som anges i 42 kap. 3 och 4 §§ rättegångsbalken om ansökningsavgift gälla föreskriven tilläggsavgift.

Om ett mål där Kronofogdemyndigheten har meddelat utslag avvisas av tingsrätten på grund av att tilläggsavgiften inte har betalats, ska tingsrätten samtidigt undanröja Kronofogdemyndighetens utslag.

Denna lag träder i kraft den 1 juli 2014.

4 Förslag till lag om ändring i rättshjälpslagen (1996:1619)

Härigenom föreskrivs att 19 § rättshjälpslagen (1996:1619) ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

19 §¹

Den som har beviljats rättshjälp behöver inte betala ansökningsavgift eller expeditionsavgift enligt förordningen (1987:452) om avgifter vid de allmänna domstolarna, ansökningsavgift i mål enligt lagen (1990:746) om betalningsföreläggande och handräckning eller avgift enligt 15 § 1–3 avgiftsförordningen (1992:191).

Den som har beviljats rättshjälp behöver inte betala ansökningsavgift, *tilläggsavgift* eller expeditionsavgift enligt förordningen (1987:452) om avgifter vid de allmänna domstolarna, ansökningsavgift i mål enligt lagen (1990:746) om betalningsföreläggande och handräckning eller avgift enligt 15 § 1–3 avgiftsförordningen (1992:191).

Den som har beviljats rättshjälp i en angelägenhet som lett till ett verkställbart avgörande eller i ett mål om verkställighet behöver inte betala utsökningsavgifter hos Kronofogdemyndigheten.

Den som har beviljats rättshjälp behöver inte betala några kostnader för kungörelser i mål eller ärenden vid domstol.

Denna lag träder i kraft den 1 juli 2014.

¹ Senaste lydelse 2006:724.

5 Förslag till lag om ändring i varumärkeslagen (2010:1877)

Härigenom föreskrivs i fråga om varumärkeslagen (2010:1877)

dels att nuvarande 3 kap. 21 § ska betecknas 3 kap. 22 §,

dels att 3 kap. 5 § ska ha följande lydelse,

dels att rubriken närmast före 3 kap. 21 § ska sättas närmast före 3 kap. 22 §,

dels att det i lagen ska införas en ny paragraf, 3 kap. 21 §, av följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

3 kap.

5 §

Den som vill inleda ett förfarande för att häva en registrering kan föra talan vid domstol, eller ansöka om hävning av registreringen hos Patent- och registreringsverket enligt 6–19 §§ (administrativ hävning). I 2 kap. 28 § finns det bestämmelser om att en registrering av ett varumärke får hävas efter det att någon gjort en invändning mot registreringen.

Ett förfarande för att häva en registrering med stöd av 1 § andra stycket, 2, 3 eller 4 § eller 2 kap. 4, 5 eller 7 § får också inledas av en myndighet. Regeringen meddelar föreskrifter om vilken myndighet som får göra detta.

Den som vill inleda ett förfarande för att häva en registrering kan föra talan vid domstol, eller ansöka om hävning av registreringen hos Patent- och registreringsverket enligt 6–21 §§ (administrativ hävning). I 2 kap. 28 § finns det bestämmelser om att en registrering av ett varumärke får hävas efter det att någon gjort en invändning mot registreringen.

21 §

Om ett ärende har överlämnats till en tingsrätt ska käranden betala föreskriven tilläggsavgift. I ett sådant fall ska det som anges i 42 kap. 3 och 4 §§ rättegångsbalken om ansökningsavgift gälla tilläggsavgiften.

Om ett mål där Patent- och registreringsverket har beslutat om hävning avvisas av tingsrätten på grund av att tilläggsavgiften inte har betalats, ska tingsrätten samtidigt undanröja Patent- och registreringsverkets beslut.

Denna lag träder i kraft den 1 juli 2014.